

РЕШЕНИЕ

№ 5347

гр. София, 04.09.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 08.06.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1498** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на В. и К. Е. П. срещу Решение № Ж-105 от 17.12.2015 г. на КЕВР в частта по т. 1-6 и т. 12-13. Моли решението в атакуваната част да бъде отменено. Претендира разноски. Представя списък /л. 1211/.

Атакуваното решение е връчено на В. Е. П. на 29.12.2015 г. /л. 3, видно и от становището на ответника – л. 696/, поради което подадената на 12.01.2016 г. по пощата /л. 15/ жалба е в срок.

По жалба на А. 91 АД срещу част от т. 1 на Решение № Ж-105 от 17.12.2015 г. е образувано адм. д. № 1489/2016 г. на 16ти с-в, като същото е присъединено към настоящото дело с определение от 26.05.2016 г. /л. 743/. Жалбоподателят счита, че незаконосъобразно КЕВР е указал на В. Е. П. да сключи с А.-91 АД договор по реда на Наредба № 7 от 14.11.2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места, тъй като отпадъчните води от хотел А. не били производствени. Моли решението в атакуваната част да бъде отменено.

Оспорва жалбата на В. Е. П.. Представя подробни писмени бележки. Претендира разноски.

Жалбата на А. 91 АД е постъпила в КЕВР на 11.01.2016 г., а атакуваното решение е връчено на дружеството на 29.12.2015 г. /л. 159/, поради което същата е в срок.

Ответникът, КЕВР, моли жалбите да бъдат отхвърлени. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на размера на претендираните от страните адвокатски възнаграждения.

Становищата на заинтересованите страни /ЗС/ са, както следва:

ЗС Агенция за спа и почивки Е., представлявано от адв. С. /пълномощно на л. 964, договор на л. 1216/, моли жалбата на В Е. П. да бъде отхвърлена, а тази на А.-91 АД да бъде уважена. Претендира разноски. Представя списък /л. 1215/. Представя подробни писмени бележки.

ЗС Б. О. О., представлявано от адв. Г., в молба от 11.07.2016 г. /л. 737/ счита решението на КЕВР за законосъобразно. Претендира разноски. Представя списък /л. 739/.

ЗС Балнеоложки комплекс Х. АД /БК Х./, представлявано от адв. В. /пълном. на л. 732/, оспорва жалбата на В Е. П. и счита тази на А.-91 АД за основателна. Не претендира разноски.

ЗС Специализирани болници за рехабилитация Национален комплекс ЕАД /С. НК ЕАД/, представлявано от адв. Д., оспорва жалбата на В Е. П. и счита тази на А.-91 АД за основателна. Сочи, че С. НК ЕАД е част от системата на здравеопазването и съставлява комплекс от 13 специализирани болници, които предлагат физиотерапевтични и рехабилитационни методи на лечение, поради което попада в чл. 16, ал. 2 от Наредбата за регулиране на цените на В услуги /л. 1079/. Представя подробни писмени бележки.

Останалите ЗС: Р. 99 О.; Би К. О.; Г. Е.; Н. 2009 Е.; Ей джи пропърти Е.; СИ 2003 О., представлявано от адв. Т. /пълном. на л. 768/, Н. Е.; ЕТ Ц. Т.; Ей Д. Х. О.; Т. Х. О.; Профилактика, рехабилитация и отдих ЕАД /ПРО ЕАД/; ЕТ А. АП И. Н. и ЕТ И. В. К. не взимат становище по делото.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С решение № Ж-105 от 17.12.2015 г. на КЕВР в частта по т. 1-6 и т. 12-13, КЕВР е дала задължителни указания на В Е. [населено място] в т.1: да изпълни изискванията на Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи и Наредба № 7 от 14.09.2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места по отношение сключването на договори за предоставяне на услугите водоснабдяване и/или канализация с А. 91 АД, Профилактика, рехабилитация и отдих ЕАД /ПРО ЕАД/ и С.-НК ЕАД. В т. 2, 3, 4, 5 и 6 КЕВР е указала на В Е. П. да извърши корекция на формираните задължения на конституираните по делото заинтересовани страни /ЗС/ за услугата „пречистване на отпадъчните води“ за периода от м. май 2015 г. до сключване на договори и вземане на проби, респ. до датата на съответното пробонабиране за анализ на отпадъчните води/до датата на реално пробовземане, като начислените количества се фактурират по цена за битови и приравнени обществени, търговски др. потребители. По отношение на част от заинтересованите страни /т.6/ – корекцията следва да се извърши в съответствие с новоприетите до гранични стойности на показателя БПК5 за трите степени на замърсеност. В т. 12 и 13 на В Е. П. е указано да представи на КЕВР актуализирани договори със 17те търговски субекта с коригирани граници за степените на замърсеност, както и да въведе обосновани

граници за стойностите на степените на замърсеност 1, 2, и 3 за заустване в градска канализация на производствени отпадъчни води на база на показателя БПК5 след анализ и оценка на проектната натовареност на експлоатираните ПСОВ; действителните товари, постъпващи на станциите и приноса на производствените отпадъчни води към тях, които да бъдат залагани в бъдещите договори за предоставяне на услугата „пречистване на отпадъчните води“.

Видно от извлечение от протокол № 277 от 17.12.2015 г. /л. 189/ атакуваното решение е прието от КЕВР на проведеното на посочената дата закрито заседание с четири гласа „за“, от които два гласа на членове на КЕВР със стаж във В сектора.

Във връзка с подадените от ЗС жалби и сигнали срещу В. Е. П. е изготвен доклад от главния секретар на КЕРВ от 14.12.2015 г. /л. 214/.

На 17.07.2015 г. и на 03.08.2015 г. в КЕВР са постъпили становища от В. Е. П. /л. 238 и л. 305/.

Производството пред КЕВР е образувано по жалби/възражения/сигнали на ЗС /л. 241 и сл.; л. 308 от А.-91; л. 350 и пр./ във връзка с начисляваните от В. П. стойности на предоставяните услуги.

На 03.06.2015 г. /л. 286/ е изпратено възражение от ЗС и други дружества във връзка с начисляваните суми за В услуги за промишлени и стопански потребители. На 09.06.2015 г. /л.256/ от В. П. е изпратено писмо до ЗС и други лица относно заявеното от тях несъгласие с начисляваните суми, както и допълнителни такива на 22.06.2015 г. /л. 275/ и на 30.06.2015 г. /л. 335/ във връзка с възражения от дружествата /л. 279/.

Приложени са Общи условия за предоставяне на В услуги на потребителите от В. Е.-П. /л. 56/, одобрени от КЕВР с решение № ОУ-09 от 11.08.2014 г. /л. 45 и л. 1161/.

Представени са протоколи за вземане на проби и изпитване от ЗС, както следва: на л. 75, л. 341 и сл., л. 840 и сл. – А.-91 Е., л. 86 и сл., л. 683 и сл. – Про ЕАД, л. 96, 651 и сл. – Н. 2009 Е., л. 105 - Б. ойл О., л. 113 – Ей Д. Х. О., л. 122 и сл. – ЕТ И. В. К., л. 144 – ЕТ Ц. Т., л. 151 и сл. – ЕТ А. АП, л. 376 и сл. – БК Х. АД, л. 528 и сл. – С. НК ЕАД, л. 562 и сл. – Би К. О., л. 620 и сл. – Г. Е., л. 1045 – Агенция за СПА и почивки Е.; л. 343 от приложенията към настоящото дело – Си 2003 О. /съгласно протокол от 21.04.2015 г. показателите са, както следва: Рн-7,8; неразтворени вещества-18,8; ХПК-256; БПК5-147/, като резултатите от биохимичните показатели са описани в таблиците на вещите лица, изготвили СТЕ по делото. За Ей джи пропърти Е., Р. 99 О., Н. Е. и Т. Х. Е. вещите лица са отбелязали, че няма протоколи, но такива се съдържат по делото, както следва:

на л. 131 и сл. и л. 1116 – за Н. Е.; на л. 789 от приложенията към настоящото дело се съдържа изготвеният за Р. 99 О. протокол от 21.04.2015 г. със следните показатели: Рн-8,21, неразтворени вещества – 124, ХПК – 584, БПК5-175; на л. 902 от приложенията към настоящото дело се съдържа изготвеният за Ей джи пропърти Е. протокол от 03.08.2015 г. със следните показатели: Рн-7,71; неразтворени вещества – 112,8; ХПК-208; БПК5-83; n-хексанекстра... вещества (мазнини)- по-малко от 5;

За Т. Х. О. проби не са взимани, видно от становището на ответника, представено в съдебно заседание на 08.06.2017 г. /л. 1110/.

В съдебно заседание на 17.11.2016 г. /л. 868/ процесуалните представители на А.-91 АД и БК Х. АД изрично заявяват, че не оспорват извършените замервания по посочените протоколи.

Приложени са и договори на В. П. Е. със ЗС: от 02.11.1999 г. с ПРО ЕАД /л. 78/, от 24.06.2009 г. с Н. 2009 Е. /л. 91/, от 07.06.2010 с Б. ойл О. /л. 99/, от 2005 г. с Ей Д. Х.

О. от 28.04.2005 г. /л. 108/, от 22.02.2010 г. с ЕТ И.-В. К. /л. 116/, от 24.08.2007 г. с Н. Е. /л. 125/, от 26.05.2014 г. с ЕТ Ц. Т. /л. 133/, от 04.07.2007 г. с ЕТ А. АП /л. 147/, от 30.08.2010 г. с Р. 99 О. /л. 763 от приложенията към настоящото дело/, от 08.05.2015 г. с Агенция за СПА и почивки Е. /л. 821 от приложенията към настоящото дело/, от 28.02.2007 г. с Г. Е. /л. 796 от приложенията към настоящото дело/, от 04.07.2008 г. с Би К. О. /л. 793 от приложенията към настоящото дело/; от 31.05.2007 г. със Си 2003 О. /л. 853 от приложенията към настоящото дело/; от 13.09.2004 г. с Балнеоложки комплекс Х. АД /л. 928 от приложенията към настоящото дело/; от 14.01.2010 г. с Ей джи пропърти Е. /л. 835 от приложенията към настоящото дело/. Договори с А. 91 ЕАД, С. НК ЕАД и Т. Х. Е. не са приложени.

С решение от 11.05.2001 г. /л. 776/ на ПОС са вписани промени в регистъра за търговски дружества по отношение на А.-91 АД. В решението е отбелязано, че към документите е представено пълномощно от корпорация Съединение. Приложено е решение на СГС, ФО от 2003 г. относно Корпорация Съединение АД /л. 777/. По делото е приложен договор от 19.05.2003 г. /л. 68/ между В. Е. и Корпорация Съединение АД, както и отчети на водомер /л. 76 и сл./, в които е отбелязано, че наемател/ползвател е А. 91 АД и Корпорация Съединение АД.

В таблицата от атакувания административен акт /л. 179 от делото/ са обобщени договорите и степента на замърсеност определена в протоколите за изпитване и издадените фактури.

Приложено е издадено от КЕВР на В. Е. П. Наказателно постановление /л. 1056/, отменено от АССГ /решение на л. 1099 и сл./.

Във връзка с гражданскоправен спор по чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД и начислени суми по фактури А. 91 АД е завело иск срещу В. Е. П., по който е постановено решение на РС-Пловдив /л. 1069/. След последното по настоящото дело съдебно заседание е постановено окончателно решение на ПОС от 21.06.2017 г. по гр.д. 1037/2017 г., достъпно в А. и представено от А. 91 АД с писмените бележки по настоящото дело, с което е оставено в сила първоинстанционното решение на РС-Пловдив.

Със Споразумителен протокол от 11.05.2015 г. /л. 755 от приложенията към настоящото дело/ [община] е предоставила на оператора В. Е. П. безвъзмездно правото на ползване на обект Пречиствателна станция за отпадни води /ПСОВ/ [населено място].

Представена е заповед № 120 от 28.05.2015 г. /л. 754 от приложенията към настоящото дело/, с която управителят на В. Е. П. е разпоредил, считано от 11.05.2015 г., на всички клиенти на дружеството в [населено място] да бъдат начислявани услугите доставка на вода, отвеждане и пречистване на отпадни води, с изключение на тези, за които няма техническа възможност да бъдат включени към канализационната мрежа.

Със заповед от 31.05.2016 г. /л. 836/ и на основание решение № Ц-12 от 31.05.2016 г. /л. 992/ управителят на В. Е. П. е утвърдил цени на В услуги от 01.06.2016 г. Аналогична заповед е представена и от 26.02.2015 г. заповед /л. 860/ във връзка с приетото от КЕВР решение № Ц-7 от 23.02.2015 г.

С определение от 10.10.2016 г. /л. 797/ и определение от 22.12.2016 г. /л. 875/ е допуснато изслушването на СТЕ. От двете назначени вещи лица са изготвени две отделни експертизи /л. 1043 и л. 1082/, мотиви за което са изложени в молбата на в.л. С. /л. 1039 и сл./.

От правна страна съдът намира следното:

Оспореният индивидуален административен акт - решение № Ж-105 от 17.12.2015 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по ЗРВКУ, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Неоснователни са възраженията на В. Е. П. за незаконосъобразност на решението, поради непостановяването му в срока по чл. 22, ал. 4 от ЗЕ. С изтичането на този срок не се погасява правомощието на КЕВР да се произнесе, напротив, по арг. от 147 от Наредба № 3/2013 г. КЕВР е задължена да се произнесе с писмен акт. Не е предвиден мълчалив отказ /така Решение № 10835 от 18.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 1041/2016 г./.

Относно материалната законосъобразност на решението:

Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 2, б. „в“ от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/ при изпълнение на правомощията си за регулиране на цените на В услугите КЕВР се ръководи от принципите по чл. 7 и от възстановяемостта на икономически обоснованите разходи, като разходи за дължимите такси за водовземане и замърсяване при спазване разпоредбата на чл. 192, ал. 2, т. 2, чл. 192б, чл. 192в и § 139 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за водите /ЗВ/.

Съгл. чл. 14, ал. 2 от ЗРВКУ /ал. 2 е в сила от 31.07.2015 г./ В операторите прилагат принципа на единна цена на В услуга на обособената територия. Принципът се спазва задължително за цените на В и К услугите "доставяне на вода на потребителите и/или на други В и К оператори" и "отвеждане на отпадъчните води". Цената за В услугата "отвеждане на отпадъчни води и пречистване" може да се определя диференцирано за групи потребители в зависимост от степента на замърсеност по реда на този закон и актовете по неговото прилагане.

В пар. 1, т. 1 от ДР на Наредба № 7 от 14.11.2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места /Наредба 7/2000 г./ се съдържа легалната дефиниция на "производствени отпадъчни води", съгласно която това са отпадъчни води, които се изпускат в резултат на производствена, стопанска или други дейности и които по своя произход, състав и свойства са различни от фекално-битовите отпадъчни води, резултат от човешкия метаболизъм и битово-домакинските дейности. Чл. 1 от Наредба 7/2000 г. определя нейният предметен обхват, а именно производствените отпадъчни води, зауствани в канализационните мрежи на населените места и селищните пречиствателни станции. Съгл. чл. 4 заустването на производствени отпадъчни води в канализационните

системи на населените места се извършва при условията и по реда на Наредба № 9 от 1994 г. за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, отм. с Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи /пар. 5 от ПЗР на същата/, т.е. заустването се извършва при условията на Наредба 4/2004 г.

Чл. 27а, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи /Наредба 4/2004 г./ предвижда, че операторът /дефиниран в чл. 2 на същата Наредба/ осъществява контрол върху степента на замърсеност на производствените отпадъчни води за съответствие с изискванията за максимално допустимите концентрации на вещества в заустваните в канализационните мрежи производствени отпадъчни води, определени с договора за предоставяне на услугите В.

Към датата на приемане на решение № Ц-7 от 23.02.2015 г. е в сила Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги /отм., считано от 22.01.2016 г./, приета на основание чл. 13, ал. 5 от ЗРВКУ /пар. 4 от ПЗР на Наредбата/. Чл. 13, ал. 1, т. 4 от същата регламентира, че В операторите могат да предлагат за утвърждаване от комисията цени на водоснабдителните и канализационните услуги *по групи потребители в зависимост от степента на замърсяване* на отведените и пречистените отпадъчни води. В решение № Ц-7 от 23.02.2015 г., достъпно на интернет страницата на КЕВР, цената за пречистване на отпадъчни води е определена, както следва: за битови потребители и приравнени към тях обществени, търговски и други потребители цената е 0,24 лв./куб.м. За промишлени и други стопански потребители са определени 3 различни цени, в зависимост от степента на замърсяване – *степен на замърсяване 1-0,48 лв./куб.м.; степен на замърсяване 2-0,72 лв./куб.м.; степен на замърсяване 3-1,20 лв./куб.м.*

В ДР на Наредба № 6 от 9.11.2000 г. за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, *зауствани във водни обекти*, се съдържат следните дефиниции:

П.. 1, т. 35. "фекално-битови отпадъчни води" означава отпадъчни води от жилищни местообитания, места за услуги и работни места, които са резултат преимуществено от човешкия метаболизъм и от битово-домакински дейности;

П.. 1, т. 28. "производствени отпадъчни води" означава отпадъчни води, които се изпускат в резултат на производствена, стопанска или други дейности и по своя произход, състав и свойства са различни от фекално-битовите отпадъчни води;

П.. 1, т. 24. "отпадъчни води от населени места" означава фекално-битови отпадъчни води или смес от фекално-битови отпадъчни води, производствени отпадъчни води и/или дъждовни води.

Съгласно чл. 2, т. 2 и т. 3 от Директива 91/271/Е. за пречистването на градските отпадъчни води „битови отпадъчни води“ са отпадъчните води, изпускани от жилищни помещения и учреждения и съдържащи главно продукти на човешкия метаболизъм и на битовите дейности; „*промишлени отпадъчни води*“ са *всички отпадъчни води, изпускани от помещения, ползвани с търговска или промишлена цел, освен битовите отпадъчни води*

и дъждовните води.

В решението на КЕВР № Ц-7 от 23.02.2015 г. не е посочен разграничителният критерий, според който потребителите следва да бъдат отнасяни към едната или другата група, както и не е посочен изрично критерий, по който обществените и други потребители от първата група се приравняват на битовите.

В заключението си /л. 1087/ в.л. С. във връзка с Указанията на КЕВР за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода "горна граница на цени" за регулаторния период 2017-2021 г., приети по т. 3 от протокол 76/19.04.2016 г. сочи, че степента на замърсеност за битови и приравнените към тях обществени потребители е „1“, а за останалите категории коефициентите на замърсеност са следните: степен на замърсеност 1 – коефициент от 1.10 до 1.60 вкл., степен на замърсеност 2 – коефициент над 1,60 до 2 вкл.; степен на замърсеност 3 – коефициент над 2 до 2,50 вкл. В заповед № 45 от 26.02.2015 г. /л. 860/ управителят на В.Е.П. е утвърдил нормите за условията на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места в зависимост от капацитета и натоварването на селищната пречиствателна станция, както следва: за 1ва категория – БПК₅ – до 25 мг/л; за 2ра категория – БПК₅ – до 200 мг/л; за 3та категория – БПК₅ над 200 мг/л, които стойности са цитирани и от вещото лице. Със заповед № 160/2016 г. тези стойности са коригирани, както следва: за 1ва категория – БПК₅ – до 200 мг/л; за 2ра категория – БПК₅ – от 201 до 600 мг/л; за 3та категория – БПК₅ над 600 мг/л. В заключението си вещото лице сочи, че В.Е.П. е класифицирало почти всички потребители като промишлени, въпреки че от протоколите от лабораторни изпитания на пробите и вида на дейността им, отпадъчните води по произход, състав и свойства не се различават от отпадъчните води на битовите потребители /л. 1088/.

В решение Ц-7/2015 коефициентите на степените на замърсеност в съответствие с действащите към датата на приемането му указания на КЕВР са 2,0; 3,0 и 5,0 съответно за степени на замърсеност 1, 2 и 3.

И двете вещи лица са изготвили таблици, съдържащи физико-химичните показатели, определени в протоколите за лабораторен анализ /л. 1045 и л. 1084/, като същите са идентични.

Вещото лице Я. е посочило, че в битовите отпадъчни води не следва да се откриват значителни стойности на П., химични съединения, тежки метали, пестициди, фунгициди и др. вещества, нехарактерни за метаболизма на живи организми. Товарите по основните показатели НВ, БПК₅ и ХПК са нормативно определени в Наредба № РД-02-20-8 от 17.05.2013 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на канализационни системи, а водоснабдителните норми се определят по реда на чл. 17 от Наредба 2 от 22.03.2015 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на водоснабдителни системи. Вещото лице е обобщило, че нормативни определените стойности на основните показатели в отпадъчни води са, както следва: рН-6,5 до 8,5; НВ – 280 мг/л; БПК₅ – 240 мг/л, ХПК – 480 мг/л /л. 1049/. Видно от приложените по делото протоколи за изпитване, както и цитираните такива от двете вещи лица, стойностите на А. 91 АД и на по-голямата част от заинтересованите

страни са именно такива.

В атакувания акт административният орган е приел на практика, че отпадъчните води на ЗС имат производствен характер. Това заключение на КЕВР е необосновано, доколкото не са изложени съображения въз основа на които КЕВР е достигнала до този извод. Напротив, налице е противоречие в мотивите на КЕВР, доколкото от една страна като критерий за квалифициране на ЗС като битови или промишлени потребители е посочена степента на замърсяване на отпадъчните води. Същевременно пък е констатирана непълнота на изследваните показатели /така на стр. 20 от решението - л. 39 от делото/, в каквато насока е и заключението на в.л. Я., който сочи, че извън изследваните показатели – НВ, БПК₅, ХПК, за да се установи безспорно характерът на ОВ следва да се замери наличието на други 21 химични показателя /така на л. 1049/. Въпреки това, Комисията е приела, видно и от приложените писмени бележки, че ЗС попадат принципно в групата на „промишлени и други стопански потребители“, за което мотиви не са изложени, съставляващо нарушение по чл. 146, т. 3 от АПК. КЕВР не е анализираща в пълнота приложимите нормативни актове, цитирани по-горе, разпоредбите на чл. 14 от ЗРВКУ и на Директива 91/271/Е.. Съгласно чл. 2, т. 3 от Директива 91/271/Е. от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води „промишлени отпадъчни води“ са всички отпадъчни води, изпускани от помещения, ползвани с търговска или промишлена цел, освен битовите отпадъчни води и дъждовните води. Макар тази дефиниция на директивата да не е имплементирана в точния ѝ смисъл в горецитираните нормативни актове от националното право КЕВР е следвало да изложи мотиви дали същата намира пряко приложение, като съдът счита, че с настоящото решение не би могъл да допълва липсващите мотиви на КЕВР.

Комисията, също така, не е изложила мотиви в съответствие с чл. 14 от ЗРВКУ и приетите ценови решения Ц-7/2015 и Ц-12/2016 г. по какъв диференциращ критерий в кумулативност със степента на замърсеност е приела, че ЗС са производствени/промишлени потребители. Доколкото съдът е контролна инстанция, не би могъл да доразвива или да гадае волята на органа.

В Закона за енергетиката по отношение на битовите и небитовите потребители на електрическа и топлинна енергия е налице изрично разграничение – т. 2а и т. 33а от ДР, на базата единствено на нуждите, за които се ползва електроенергията /така решение на 5-членен състав на ВАС № 2524 от 10.03.2015 г. по адм. д. № 302/2015 г./ . Макар такова изрично разграничение да не се съдържа по отношение на потребителите на вода и характера на ОВ, с оглед на чл. 14 ЗРВКУ и чл. 2 от Директива 91/271/Е. следва КЕВР ясно да разграничи групите потребители, като вземе предвид и степента на замърсеност на ОВ.

КЕВР е следвало да съобрази приложимата уредба, да изложи мотиви и да даде ясни указания на страните относно пробите които следва да бъдат взети, показателите, които следва да бъдат изследвани и съображенията, поради които КЕВР счита, че ОВ имат промишлен характер.

С оглед гореизложените мотиви, по т. 1 от решението съдът намира следното:

Както вече бе посочено, съгласно двете СТЕ, отпадъчните води от обекта, стопанисван от А.-91 АД, по основните им показатели не се различават от стойностите на битовите отпадъчни води /ОВ/, но допълнителни показатели не са изследвани, нито са обсъдени приложимите нормативни текстове, цитирани по-горе. При непълна фактическа и правна обстановка КЕВР е дала неясни указания на В. Е. П. да изпълни изискванията на Наредба 4/14.09.2004 и на Наредба 7/14.11.2000 г. по отношение сключването на договори, приемайки, че се касае за промишлени ОВ. Решението в тази част, по гореизложените съображения следва да бъде отменено като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

С решението си по т. 1, КЕВР също така е дала указания на оператора да сключи договори за предоставяне на услугите водоснабдяване и/или канализация с А. 91 АД, ПРО ЕАД и С.-НК ЕАД, като е приела, че договори с дружествата липсват.

Този извод не съответства на доказателства. На първо място между оператора и ЗС са налице облигационни отношения по предоставяне на В услуги. В противен случай нито щеше да е доставяна вода, нито щяха да бъдат издавани фактури, нито да бъдат заплащани. На следващо място с жалбата до съда е представен договор с ПРО ЕАД от 99 г. /л. 78/, както и договор с Корпорация Съединение АД, като и в двата договора предмет на същите е и пречистването на ОВ. А. 91 АД оспорва договорните си отношения с В. Е. П., но наличието на такива е прието и от гражданския съд, пред който е била заведена претенцията за недължимост на суми за пречистване по фактурите. Освен това, приложените документи на Корпорация Съединение АД като акционер в А. 91 АД /л. 66/ в съвкупност с извлечения от показания на водомера с отбелязване на собственика на обекта /л. 71 и 72/ - А. 91 АД и Корпорация Съединение АД, също индикират наличието на договорни отношения. КЕВР е имала възможност по реда на чл. 36, ал. 2 от АПК да изиска конкретни документи от А. 91 АД относно договорните взаимоотношения с Корпорация Съединение АД, респ. извършеното вливане на дружеството в А. 91 АД, което не е направено и е довело до постановяване на решението при непълна фактическа обстановка.

По отношение на С.-НК АД в жалбата на В. Е. П. се цитира договор с номер и дата, чието съществуване не се оспорва от КЕВР, видно от становището в писмените му бележки. Това се потвърждава и от писмото на директора на С. НК ЕАД до управителя на В. Е. П. от 21.05.2015 г. /л. 526/, в който същият се позовава на съществуването на договорни отношения. Въпреки това КЕВР не е изисквала и събрала по надлежния ред този договор, а е дала указания за сключването на нов.

Следователно решението в тази част следва да бъде отменено и върнато на административния орган за ново произнасяне.

Неоснователни са възраженията на КЕВР, че дори и да се приеме, че такива договори действително съществуват, доколкото В. Е. П. осъществява пречистване на вода едва от 2015 г., то следва да се сключат нови договори за тази услуга. В случая, с тези мотиви, самата КЕВР си противоречи,

доколкото по отношение на останалите ЗС, за които договорите са сключени преди тази дата /11.05.2015 г. – датата на предоставяне на ПОСВ Х. на В. Е. П./, не са дадени такива указания. Следователно регулаторът е приел, че в цитираните договори е включена услугата „пречистване“, което е приложимо и по отношение на трите дружества, изброени в т. 1.

Неоснователни са възраженията на В. Е. П., че никое от дружествата не било подало възражение срещу фактурираните суми за пречистване, доколкото това няма отношение към иницирираното производство пред КЕВР, нито към дължимостта/недължимостта на фактурираните суми, за което е видно, че е бил налице и гражданскоправен спор между А.-91 АД и В. Е. П.. Наличието на текст в общите условия относно сроковете за възражение срещу фактурираните суми не може да бъде основание за недопустимост на административно и/или съдебно производство. Тълкувано по този начин би означавало, че е налице предварителен отказ от иск, какъвто отказ би бил нищожен.

По т. 2 от решението:

В т. 2 КЕВР е дала указания на В. Е. П. да извърши корекция на формираните задължения на А. 91 АД, ПРО ЕАД и С. НК ЕАД за услугата „пречистване на ОВ“ за периода от м. май 2015 до сключване на договори и вземане на проби, като начислените количества се фактурират по цена за битови и приравнени обществени и търговски потребители. В случая, жалбата се отнася до извършването на корекции относно фактурирането на спорната услуга.

Както бе посочено договорни отношения между оператора и ЗС са налице, а проби, видно от отразеното във фактичката част на решението са взети, както следва: на 07.04.2015 г. е взета проба от обекта, стопанисван от А. 91 Е., изследвана на 15.04.2015 г. /л. 76/; на същите дати е взета, съответно изследвана проба от обекта, стопанисван от С. НК ЕАД /л. 528/, а на 08.04.2015 г. е взета проба, съответно на 16.04.2015 г. /л. 683/ е извършено лабораторно изпитване на пробата от обекта, стопанисван от ПРО ЕАД. От мотивите на атакуваното решение не става ясно защо КЕВР не зачита взетите проби. КЕВР е следвало, с оглед показателите в протоколите, от които е видно, че са близки до показателите на битово-отпадните води, или да приеме, че се касае за такива води, или, с оглед приложимата нормативна уредба, цитирана по-горе, ясно да посочи защо счита, че се касае за промишлени води и по каква причина се налага вземането на нови проби. В случай, че причина за това са допълнителните 21 показателя, посочени по-горе, е следвало ясно да укаже на страните, че именно те следва да бъдат обект на проверка, което не е сторено. Както бе посочено в т. 1, съдът счита, че договорни отношения между страните и оператора са налице, поради което и указанието цените да се фактурират като за битови потребители до сключване на договори, се явява също незаконосъобразно.

Следователно и в тази част решението следва да бъде отменено и върнато за ново произнасяне при съобразяване на мотивите на настоящото решение.

По т. 3 от решението на КЕВР:

КЕВР е дала указания да се извърши корекция на формираните задължения

на Н. 2009 Е. /проба е взета и изследвана през м. 05, м.06.2015 – л. 97/, Б. ойл О. /проба е взета и изследвана през м.07, м. 08.2015 г. - 106/, Ей Д. холидейс О. /проба е взета и изследвана през м. 07, м.08.2015 – л. 114/, Н. Е. /проба е взета и изследвана през м. 09.2015 – л. 132/ и ЕТ Ц. Т. /проба е взета и изследвана през м. 07, м.08.2015 г. – л. 145/ за услугата „пречистване на ОВ“ за периода месец май 2015 – до датата на съответното пробонабиране за анализ на ОВ, като начислените количества се фактурират по цена за битови и приравнени обществени, търговски и др. потребители.

Показателите на Н. 2009 Е., Б. ойл О., Ей джи холидейс О., ЕТ Ц. Т. /видно от таблиците в СТЕ/, както и на Н. Е., видно от протокола /л. 132 и л. 1116/ са в рамките на стойностите на параметрите за битови ОВ, но не са изследвани всички 21 показателя. От друга страна, ако КЕВР приема, че се касае за стопански потребители, то липсват мотиви защо тези потребители преди пробовзимането следва да бъдат таксувани по цени за битови потребители, а след пробовзимането – по цени за промишлени потребители. Т.е. ако са меродавни само пробите – то следва, че и преди и след взимането им тези субекти генерират битови ОВ. Ако, обаче, КЕВР счита, че на база на нормативната уредба /ЗРВКУ и Директивата/ и ценовите решения от 2015 и 2016 г. – влезли в сила като необжалвани, меродавна за квалификацията на потребителите е първо извършваната от тях търговска дейност, то е неясно на какво правно и фактическо основание КЕВР приема, че тези потребители генерират битови ОВ до пробовземането и производствени ОВ след пробовземането.

Следователно и в тази част решението се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката – да бъде върната на Комисията за ново произнасяне при съобразяване на горните указания.

По т. 4 от решението:

В т. 4 КЕВР е дала указания на В Е. П. да представи протокол от извършено пробонабиране, подписан от представител на потребителя и протокол от анализ на отпадъчните води на ЕТ А. АП-И. Н.. Ако такива не са налични да извърши корекция на формираните задължения за услугата „пречистване на ОВ“ за периода м. май 2015 до датата на реално пробовземане, като начислените количества се фактурират по цена за битови и приравнени към тях обществени, търговски и др. потребители.

По делото е представен протокол за вземане на извадки от 07.04.2015 г. /л. 151/, подписан от управител на ЕТ – А. И.. От справка в търговския регистър по ЕИК[ЕИК] на ЕТ е видно, че физическото лице-търговец е И. А. Н.. Съгласно чл. 27а от Наредба 4/2004 г. при вземане на проби следва да присъства представител на потребителя, поради което и доколкото ЗС не е оспорила подписа върху протокола, съдът намира, че същият коректно отразява обстоятелствата, поради което указанията на КЕВР по т. 4 се явяват незаконосъобразни.

Съдът няма да коментира по каква цена са начислявани, респ. следва да бъдат начислявани задълженията на ЕТ поради липса на жалба от същия. Предвид наличието на протокол изр. 2 от т. 4 от решението на практика се явява неприложимо, тъй като съдържа указание да се извърши корекция

единствено ако не е наличен протокол.

Следователно указанията на КЕВР в тази част са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

По т. 5 от решението:

С т. 5 от решението КЕВР е дала указания на В. Е. П. да извърши корекция на формираните задължения за услугата „пречистване на ОВ“ на ЕТ И. В. К. за периода от м. май 2015 г. до изграждане на ревизионна шахта и вземане на проба, като начислените количества се фактурират по цена за битови и приравнени потребители.

Видно от приложения протокол за изпитване от 12.10.2015 г. /л. 123/ проба е взета и изследвана.

По отношение на дадените указания от КЕВР за формиране на задълженията като за битови и приравнени потребители важи изложеното по-горе в т. 3 от настоящото съдебно решение. Т.е. не е ясно защо за КЕВР меродавният момент на определяне на характера на ОВ като производствени е вземането на проби, предвид техните стойности – близки до тези за битови потребители, видно от отразеното в заключенията на вещите лица.

От друга страна, по конкретната част от решението не е ясно защо КЕВР не кредитира взетата проба. Във връзка със задължението за изграждането на ревизионна шахта КЕВР не е изследвала кога е изграден обектът, дали към датата на изграждането му е имало нормативно задължение за собственика да изгради ревизионна шахта, респ. дали такова е въведено впоследствие и за съществуващи обекти. В случай, че за собственика не е съществувало задължение за изграждане на ревизионна шахта, липсата на такава не може да се отрази на възможността да се вземат проби и да се преценява замърсеността на ОВ. При наличие на законово задължение за собственика да изгради шахта и неизпълнението му, то и същият не може да черпи права от собственото си недобросъвестно поведение – да заплаща ОВ по по-ниска цена.

Следователно и в тази част решението като незаконосъобразно следва да бъде отменено и върнато на административния орган за ново произнасяне.

По т. 6 от решението:

В т. 6 от решението КЕВР е дала указания на В. Е. П. да извърши корекция на формираните задължения на Р. 99 О., БК Х. АД, Си-2003 О., Би К. О., Агенция за СПА и почивки Е. и Г. Е. за услугата „пречистване на ОВ“ за периода от м. май 2015 г. до последен реален отчет, в съответствие с новоприетите гранични стойности на показателя БПК₅ за трите степени на замърсеност.

В таблицата на вещите лица и в протоколите, описани във фактическата част на настоящото решение, показателят БПК₅ за посочените дружества има следните стойности: Р. 99 О. – 175; БК Х. АД – 48 и 176; Си-2003 О. – 147; Би К. О. – 538; Агенция за СПА и почивки Е. – 279; Г. Е. – 332. Степента на замърсеност, а оттам и цената на услугата „пречистване на ОВ“, в процесните фактури е определена, както следва: Р. 99 О. – 3; БК Х. АД – 3; Си-2003 О. – 2; Би К. О. – 3; Агенция за СПА и почивки Е. – 3; Г. Е. – 3.

Както бе посочено по-горе, съгл. заключението на в.л. Я. /л. 1049/, стойностите на показателя БПК5 за битови ОВ са от 10 до 250. Т.е. по отношение на по-голямата част от гореизброените дружества този показател попада в рамките на битовите ОВ, поради което и не може да се обсъжда степен на замърсеност.

От друга страна, както бе посочено, меродавен за определяне на потребителя като битов или производствен е не само този показател, а още 21 такива. Същевременно, ако КЕВР счита, че единствено търговският характер на обектите има отношение към разграничението между битови и промишлени отпадъчни води, то указанията му за изчисляването им като битови ОВ до датата на последен реален отчет е неясно по изложените в т. 3 съображения.

Следователно и в тази част, решението на КЕВР се явява незаконосъобразно и следва да бъде върнато за ново произнасяне.

По т. 12 от решението:

С т. 12 КЕВР е дала указания на оператора да представи актуализирани договори със 17те търговски субекта, изготвени в съответствие с действащата нормативна уредба, с коригирани граници за степените на замърсеност, коректно попълнени приложения за броя на измервателните уреди и техническите им параметри, видът на контролираните показатели, схеми на хранване и на отводняване на всеки отделен обект, с обозначени водомерни/ревизионни шахти, респ. определените пунктове за пробонабиране.

Жалбоподателят В. Е. П. възразява, че няма нормативна предпоставка за актуализиране на вече съществуващи договори. Съдът намира, че това действително е така, тъй като при наличие на действащи договори, включващи и услугата „пречистване на ОВ“, няма основание същите да се променят, като пряко приложение досежно цената на услугата „пречистване на ОВ“ намират ценовите решения на КЕВР – Ц-12 от 2016 и Ц-7 от 2015 г. Следователно решението и в тази част се явява незаконосъобразно.

По т. 13 от решението:

В т. 13 КЕВР е дала указания на оператора да въведе обосновани граници за стойностите на степените на замърсеност 1, 2 и 3 на заустваните в градска канализация производствени ОВ на база на показателя БПК5, след анализ и оценка на: проектната натовареност на експлоатираните ПСОВ, действителните товари /хидравлични и замърсителни/, постъпващи на станциите и приноса на производствени ОВ към тях, които да бъдат залагани в бъдещите договори за предоставяне на услугата „пречистване на ОВ“.

Така дадените указания са неясни. Границите за стойностите на степените на замърсеност съдът счита, че следва да бъдат определени в ценовите решения на КЕВР, които се издават именно на базата на предоставена от В операторите информация, съдържаща и тази по т. 13 от атакуваното решение. Т.е. ако счита, че В. Е. П. прилага необосновани граници за стойностите на степените на замърсеност 1, 2 и 3, следва да определи ясни такива и да задължи В. Е. П. да ги изпълнява.

С оглед на горното решение на КЕВР и в тази част се явява

незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а делото – върнато като преписка на органа за даване на ясни и изпълними указания.

По разноските:

При този изход на спора КЕВР следва да заплати на В. Е. П. направените разноски, които са, както следва: л. 694 – 50 лева държавна такса, л. 1213 – 16800 лева заплатено адвокатско възнаграждение и 550 лева разноски за СТЕ – л. 831. Ответникът КЕВР в последното съдебно заседание е направил възражение за размера на претендираните от В. Е. П. разноски за адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. Съдържанието на оспореното решение на КЕВР не касае спор с материален интерес. Заплащането на услугата „пречистване на ОБ“, независимо от нейната цена, се предопределя от наличието на договорни отношения между В. Е. и ЗС, както и от наличието на потребление. Такава е и съдебната практика – например определение № 12003 от 23.09.2013 г. на ВАС по адм.д. № 13205/2012 г., решение № 7466 от 03.06.2013 г. на ВАС по адм.д. № 13179/2012 г. и др. Административното правоотношение между КЕВР и В. Е. П. няма парично изражение, поради което и с оглед правната и фактическата сложност на спора КЕВР следва да заплати на оператора разноски за адв. възнаграждение в размер на 600 лева, както и направените такива за СТЕ и държавна такса в размер общо на 600 лева, или общо сумата от 1200 лева.

Жалбоподателят А. 91 Е. също претендира разноски, като са налице доказателства за направени такива, както следва: 50 лева държавна такса /в кориците на присъединеното адм.д. № 1489/2016 г. на 16ти с-в на АССГ/, адвокатско възнаграждение /л. 730/ - 600 лева, както и разноски за СТЕ в общ размер на 350 лева /л. 834 и л. 901/. Доколкото, решението в атакуваната от А. 91 Е. част по т.1 следва да бъде отменено, то и жалбата на дружеството се явява основателна, поради което и КЕВР следва да му заплати така описаните и направени разноски в общ размер на 1000 лева.

В тежест на КЕВР, както и на ЗС Агенция за спа и почивки Е. и Б. О. О., които претендират разноски, остават направените такива.

ЗС Балнеоложки комплекс Х. АД, представлявано от адв. В., не претендира разноски, поради което и такива не следва да бъдат присъждани.

ЗС Специализирани болници за рехабилитация Национален комплекс ЕАД /С. НК ЕАД/ не претендира разноски, макар да е направила такива, поради което и не следва да й бъдат присъждани.

Другите ЗС не са участвали по делото и не са направили разноски, поради което и не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, АССГ, 45ти с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-105 от 17.12.2015 г. на КЕВР **в обжалваните части по т. 1-6 и т. 12-13.**

ВРЪЩА преписката на КЕВР в частта по **т. 1, 2, 3, 5, 6 и 13** за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на В. и К. Е. П. направените по делото разноси за държавна такса, вещи лица и адвокатско възнаграждение в размер общо на 1200 лева.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на А.-91 АД направените по делото разноси за държавна такса, вещи лица и адвокатско възнаграждение в размер общо на 1000 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: